

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

28 marca 2010 r. Nr 11 (27)/10

Fot. Piotr Wróbel

Wydarzenie tygodnia

Koncert u Apostołów

Muzyka światłem malowana

Dostojna muzyka, zachwycające głosy solistów, imponujące chóry, a na dodatek niebywała magia światła. Tak pokrótce można opisać najważniejsze w tym roku wydarzenie kulturalne parafii pw. św. ap. Piotra i Pawła w Oławie, w miniony piątek 26. marca.

Druga edycja Koncertów Wielkopostnych zgromadziła melomanów zarówno z Oławy,

jak i z różnych stron Dolnego Śląska. W gronie gości **Alina Szuszkiewicz**, prowadząca koncert, powitała między innymi **Franciszka Października** burmistrza Oławy, jednego z patronów honorowych koncertu oraz **ks. prof. Waldemara Irka** rektora Papieskiego Wydziału Teologicznego. Rektor PWT, który w wystąpieniu na rozpoczęcie koncertu przekazał zebranym pozdrowienia od Metropolity Wrocławskiego.

cd. na str. 5.

Zamyślenia nad życiem

Zaangażowany uczestnik, a nie bierny widz

Palmy kolorowe, baranki pachnące, paschaliki wymowne i chlebki miłości, a do tego kurczaczki, zajączki, pisanki i co tam jeszcze - wielkanocny marketing przybiera na sile w miarę naszego zbliżania się do Świąt. I bardzo dobrze, bo człowiek potrzebuje symboli, które uplastyczniają mu niezmiernie bogatą treść najważniejszych dni w całym roku liturgicznym. Na szczęście możliwości przygotowania akcesoriów związanych z paschalnymi wydarzeniami są dziś ogromne, a fantazja chrześcijan coraz większa.

Nie można jednak zapomnieć, że za każdym, choćby najmniejszym elementem dekoracji, symbolem kryje się treść, która nadaje sens świątecznym gadżetom. Bez niej wszystko staje się mdłe, szare i płytkie. Skalę takiej duchowej mielizny najlepiej ilustrują niektóre współczesne kartki, niby wielkanocne, na których głównym motywem jest już tylko gałązka bazi, zajączek, kurczaczek w kapeluszu, z głupawym uśmiechem wyskakujący ze skorupy jajka. Mechanizm neopogaństwa jest okrutnie precyzyjny. Współczesny człowiek, mimo iż na ogół ma głęboko w świadomości zakorzenione wartości chrześcijańskie, stopniowo, bardzo delikatnie, eliminuje z życia

kolejne obszary religijności. Nagłe odrzucenie symboliki religijnej byłoby nie do zaakceptowania, ale gdy proces ten rozłożył na lata...

Rozpoczynając Wielki Tydzień, chcemy zadbać o to, by porządki domowe, wypieki świąteczne i wszystko wokół faktycznie wyrażało nasze wewnętrzne poruszenie faktem Chrystusowego Zmartwychwstania. Oby wszystkim udało się wykonać wszelkie większe prace do wielkoczwartkowego wieczoru. Wszak właśnie Mszą św. Wieczerzy Pańskiej zakończy się czas Wielkiego Postu, a rozpocznie celebrowanie Świąt Wielkanocnych. Oby Wielki Piątek był faktycznie czasem refleksji przy grobie Pańskim nad naszym grzesznym życiem i miłością Boga. Oby w święceniu pokarmów zawarte było także pragnienie, by Bóg uświęcał każdy owoc pracy naszych rąk, a w nas zawsze był szacunek dla Bożych darów. Oby liturgia Wigilii Paschalnej, która jest punktem kulminacyjnym Triduum, przejęła nas do głębi bogactwem swej treści i sprawiła, że wyśpiewane wtedy „Alleluja!” będzie brzmiało w nas bez przerwy.

Przed nami celebrowanie najważniejszego dla chrześcijan wydarzenia - Zmartwychwstania Chrystusa. Obyśmy nie byli jedynie biernymi widzami, ale zaangażowanymi jej uczestnikami.

Ks. Janusz Gorczyca

Paweł Beyga

Niedziela Palmowa

Niedziela Palmowa rozpoczyna w Kościele Rzymskim obchód najważniejszych wydarzeń wiary chrześcijańskiej - tajemnic śmierci i zmartwychwstania Pana Naszego. **Niedziela Palmowa** to pierwszy dzień Wielkiego Tygodnia. Inne jej nazwy to **Niedziela Wierzbna** lub **Kwietna**. Przed główną Mszą Świętą odbywają się wówczas tradycyjne procesje z palmami. Następuje wtedy ich poświęcenie oraz proklamowanie Ewangelii o wjeździe Chrystusa do Jeruzalem. Niedziela Palmowa ma dwa aspekty. Z jednej strony przypomina o chwale, w jakiej Zbawiciel wkroczył do Jerozolimy. Z drugiej zapowiada wydarzenia Wielkiego Piątku, dlatego czytany jest opis Męki Pańskiej. Jezus bowiem przybył do tego Świętego Miasta,

aby dokonać odkupienia. Stąd kolorem szat liturgicznych jest czerwień, która ma symbolizować królewską godność Chrystusa oraz jego krew przelaną na krzyżu.

Polska tradycja przewiduje w wielu miejscach kraju „zawody” na najpiękniejszą palmę. Wykonane są one z różnych materiałów, od kwiatów, poprzez gałązki bazi, na wiklinie kończąc. Żywy jest także zwyczaj inscenizacji wjazdu Pana Jezusa na osiołku. Jako ciekawostkę można podać fakt, że w średniowieczu taką scenę odgrywano na wrocławskim Ostrowie Tumskim. Kronikarz podaje, że pewnego roku zarwał się Most Tumski. Utopiło się wówczas trzydzieści osób - przeżył tylko osiołek. Od 1986 roku zgodnie z wolą Ojca Świętego Jana Pawła II, w Niedzielę Palmową obchodzony jest również Światowy Dzień Młodzieży.

Krzyżowa palma

Jak Kościół długi i szeroki już od IV wieku, w niedzielę na tydzień przed Wielkanocą, wierni urządzali procesje z palmami. Od wieku XI przyjęła się zwyczaj ich święcenia. Gałązki palmowe, nawiązujące do ewangelicznego opisu wjazdu Jezusa do Jerozolimy, dziś symbolizują także odradzające się życie.

W Wielkiej Brytanii można spotkać szczególną oprawę tej niedzieli. Bywa, że wiernym wchodzącym do świątyni zamiast przystrojonych „bukietów palmowych” rozdawane są krzyże wykonane z cienkich pasków oryginalnego drzewa

palmowego. Po liturgii krzyże zabiera się do domów i umieszcza za obrazami bądź na półkach, aby przez cały rok towarzyszyły rodzinie w doli i niedoli, w sukcesach i upadkach.

Przed rozpoczęciem następnego Wielkiego Postu krzyże palmowe, z symbolicznie złożonymi na nich grzechami rodzin, z powrotem przynoszone są do kościołów. Pali się je, a uzyskany w ten sposób popiół, zmieszany z odrobiną wody, jest wykorzystywany do rysowania znaku krzyża na czołach wiernych podczas Środy Popielcowej. O ile nasza tradycja jest barwna, czasem wręcz fantazyjna, o tyle brytyjska z pewnością przejmie głębią swej wymowy.

Ks. Janusz Gorczyca

Wielki Post w USA i we Włoszech

Znakiem współczesnych czasów jest na pewno emigracja zarobkowa młodych Polaków. Wyjeżdżają oni do różnych krajów. Niektórzy z nich tęsknią, inni aklimatyzują się bardzo szybko. Większość kulturuje tradycje wyniesione z domu.

Beata i Janek Wojciechowsky szesnaście lat temu wyjechali do **USA**. Zamieszkali w Denison (w Teksasie). Od początku swojego pobytu w Ameryce aktywnie włączali się w życie tamtejszego Kościoła. Obecnie są parafianami amerykańskiego Kościoła katolickiego pw. św. Patryka. W rozmowie telefonicznej stwierdzili, iż zwyczaj wielkopostne za oceanem do złudzenia przypominają przeżycia znane im z Polski. Ciekawostką jest chyba jedynie tzw. Fish Fry. Zwyczaj ten polega na przygotowywaniu przez chętnych parafian różnorodnych potraw z ryb. Potrawy te sprzedawane są w parafialnej kawiarence w każdy piątek Wielkiego Postu. Dzięki temu Amerykanie zachowują tradycyjny post, degustują różne rybne specjały, a przy okazji wspierają finansowo parafię.

Amerykanie nie znają tradycji święcenia pokarmów. Państwo Wojciechowsky udają się w tym

Polska Wielkanoc w USA

celu do parafii polskiej. Zauważyli jednak podobny zwyczaj u katolików z Meksyku - oni również w Wielką Sobotę udają się do swoich świątyni z pełnymi koszykami.

Szczepan Maciaszek we **Włoszech** znalazł się z powodu studiów. Ze zdziwieniem zauważył, że życie w tym katolickim kraju niezwykle się zlaicyzowało. Okres Wielkiego Postu nie różni się niczym szczególnym od pozostałych dni w roku a liczba Włochów na Mszy św. jest znikoma. Sama Wielkanoc to dla mieszkańców Italii po prostu nieco bardziej odświętne dni.

JS

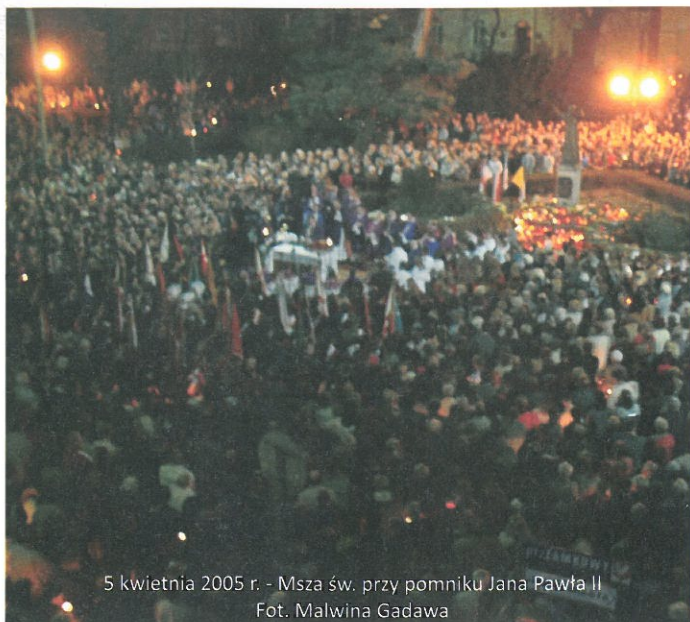
2 kwietnia

To już pięć lat od śmierci Jana Pawła II

Wielu z nas nadal trudno przyzwyczaić się do tego, że w oknie na Placu św. Piotra w Watykanie nie staje na niedzielnej modlitwie Anioł Pański papież Jan Paweł II. Przez 27 lat Jego pontyfikatu tak przyzwyczailiśmy się do jego obecności, że słowo „papież” na stałe zarezerwowaliśmy dla naszego Rodaka. I chyba nie ma przesady w stwierdzeniu, że wciąż jeszcze tęsknimy za Jego głosem, uśmiechem, gestem często wykraczającym poza ramy oficjalnego protokołu, otwartością na spotkania z ludźmi, mądrością homilii, przemówień i krótkich, spontanicznie wypowiedzanych uwag.

Dzisiaj przypomnijmy sobie tamtą atmosferę modlitwy o zdrowie dla umierającego Jana Pawła II, a także czuwania po Jego śmierci, których uczestnikami lub świadkami byliśmy pięć lat temu. W Oławie, tak zresztą jak i w większości polskich miast, była to wielka manifestacja przywiązania a nawet miłości do papieża. W naszym mieście centralnym punktem spotkań był pomnik Jana Pawła II przy kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Tysiące zapalonych zniczy, kwiaty, modlące się grupki ludzi spontanicznie przychodzące na plac... Starsi i młodszy, wierzący i ci, którzy rzadko odwiedzają świątynie, oficjalne delegacje i zwykli przechodnie - wszyscy wówczas byliśmy złączeni żałobą po Wielkim Papieżu - naszym Rodaku. Trudno było spotkać kogoś, kto wobec tego wydarzenia przechodził obojętnie. Wielu ze łzami oczach pytało, jak będzie teraz wyglądał Kościół w Polsce i na świecie, skoro odszedł ten, który przez tyle lat troszczył się o jego dobro, widząc w każdym człowieku jego cząstkę.

W tych dniach cała Polska żyła w rytmie gasnącego serca bijącego w Watykanie. A gdy w sobotę o godz. 21.37 zabiło ostatni raz, zapaliliśmy świece w naszych oknach i wyszliśmy na place lub do kościołów, aby wspólnie modlić się

5 kwietnia 2005 r. - Msza św. przy pomniku Jana Pawła II
Fot. Malwina Gadawa

o szeroko otwarte drzwi w Domu Ojca dla Jana Pawła II. Następnego dnia, podczas niedzielnej Mszy św., ówczesny proboszcz parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła, **ks. Waldemar Irek** powiedział: „Uczył nas przez te lata wiary w Boga, żeby kochać swoje rodziny, żeby troszczyć się o życie, żeby szanować każdego człowieka. Chcemy, Ojciec Święty, powiedzieć, że Cię kochamy, że jesteś w naszym życiu kimś najważniejszym. Pan Bóg stęsknił się za Tobą, musisz do Niego odejść. Będziemy coraz bardziej tęsknić za Tobą, płakać i modlić się, dziękując za dobro, które nam wyświadczyłeś.” Natomiast we wtorek, 5 kwietnia wieczorem, pod pomnikiem Jana Pawła II odbyły się centralne uroczystości pożegnania Papieża. Mszy św. koncelebrewanej przewodniczył **ks. dziekan Stanisław Bijak**, a homilię wygłosił **ks. Waldemar Irek**, który, zwracając się do tysięcy wiernych zgromadzonych na placu, powiedział: „Nie wstydzmy się też, przeżyjmy godnie naszą żałobę. To prawda, że Ojciec Święty przez swoje życie zwiastował Boga, który obiecuje nam zwycięstwo. Gromadzimy się dzisiaj nie jako ci, którzy stracili nadzieję na spotkanie z Papieżem. Gromadzimy się jako ci, którzy płaczą, bo będzie nam Go bardzo brakowało...”

Piotr Wróbel

(cytaty z kazań zaczerpnięte z „Gazety Powiatowej”, 7 kwietnia 2005 r., nr 15 (621))

Muzyka światłem malowana

Rektor mówiąc z uznaniem i idei wielkopostnych koncertów zauważył, że dobrze wpisują się w czas zadumy nad życiem. Z kolei **ks. Janusz Gorczyca**, proboszcz parafii i pomysłodawca koncertu, zwrócił uwagę na miłość, która łączy ze sobą zarówno ofiarę Jezusa poniesioną za nas na krzyżu, dzieło **Z. Preisnera** będące pośmiertnym hołdem dla jego przyjaciela, reżysera **Krzysztofa Kieślowskiego** jak i charytatywny wymiar koncertu, podczas którego zbierano datki na leczenie i rehabilitację **Eweliny Stec** nękaną przez stwardnienie rozsiane.

Kościół urzekający akustyką, co zgodnie podkreślali artyści, szczerze wypełnił się melomanami chcącymi usłyszeć na żywo dzieło Zbigniewa Preisnera „Requiem dla mojego przyjaciela”. Publiczności zaprezentowały się dwa chóry, prawie

Fot. Piotr Wrobel

pięćdziesięcioosobowa orkiestra i pięcioro solistów – w sumie ponad stu wykonawców. Aby ich pomieścić trzeba było zdemontować dwa rzędy ławek w nawie głównej. Wysiłek się opłacił.

Niespodzianką wieczoru była iluminacja wnętrza kościoła, ubarwiająca muzyczny spektakl.

Zmieniająca się kolorystyka światła podkreślała architekturę kościoła dostosowując się do atmosfery poszczególnych części utworu. Dźwięk i obraz stapiał się w całość, która mogła urzekać nawet mniej wytrawnych słuchaczy. Sądząc po burzliwych oklaskach na zakończenie koncertu, dolnośląska premiera „Requiem” Z. Preisnera, choć momentami niełatwa w odbiorze, przypadła zebranym do gustu.

Marek Jarocki

Fot. Piotr Wrobel

Oto kilka opinii zebranych „na gorąco” od uczestników koncertu:

Renata: Z wielką przyjemnością wraz z mężem wysłuchaliśmy tego koncertu. Urzekła nas muzyka współgrająca ze światłem oraz charakterystyczny fragment „Lacrimosa” (dzień płaczu), który zawsze wywołuje dreszcz emocji. „Requiem...” to jedno z większych wydarzeń muzycznych w naszej Oławie.

Alina: Koncert bardzo mi się podobał. Zachwyciły mnie piękne, czyste i donośne głosy solistów, które bez wspomagania sprzętu nagłaśniającego zatrzęsły murami naszego kościoła.

Krystyna: Koncert był wspaniały i poruszający. Niektóre fragmenty muzyczne sprawiły, iż oczyma wyobraźni widziałam orszak pogrzebowy i słyszałam odgłosy grudek ziemi spadających na trumnę. Muzyka bardzo poważna i smutna, skłaniająca do refleksji nad istotą przemijania.

Jerzy: Powtarzając za księdzem profesorem Waldemarem Irkiem słowa Cypriana Norwida stwierdzam, iż ten koncert był rzeczywiście zaklęciem Pana Boga i równocześnie niezbitym dowodem na Jego istnienie. Dał mi siłę do zmagania się z życiem. Nadał memu życiu sens.

Serdecznie dziękuję!
Opinie zebrała K. Bandura

Wszechstronny duszpasterz

Ojciec Roman Bakalarz OP, urodził się 16 września 1954 roku w Lipnicy Murowanej. W roku 1973 wstąpił do Zakonu Ojców Dominikanów, w którym już byli jego dwaj starsi bracia. Świecenia kapłańskie przyjął 21 czerwca 1980 r. Bezpośrednio po święceniach został skierowany do pracy z młodzieżą szkół średnich w dominikańskim kościele św. Wojciecha we Wrocławiu, gdzie przebywał do roku 1992. Po pięciu latach kapłaństwa został wybrany przeorem wrocławskiego klasztoru, a rok później - proboszczem tamtejszej parafii. Był wtedy najmłodszym proboszczem w archidiecezji wrocławskiej. Po niespełna rocznym "proboszczowaniu", wybrano go wicedziekanem dekanatu Wrocław-Śródmieście. Był też spowiednikiem kleryków w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu oraz w seminariach księży kłaretynów i sercanów. Przez kilka lat prowadził zajęcia w nowicjacie księży kłaretynów.

W roku 1992 o. Romanowi powierzono utworzenie parafii pw. św. Jacka w Rzeszowie, zorganizowanie tam wspólnoty klasztornej i budowę kościoła.

W maju 2004 roku został wybrany przeorem klasztoru w Borku Starym koło Rzeszowa, gdzie znajduje się znane w tamtej okolicy Sanktuarium Matki Bożej Różańcowej.

O. R. Bakalarz jest spowiednikiem kleryków w Wyższym Seminarium Duchownym w Rzeszowie, głosi konferencje dla księży w ramach stałej formacji kapłanów diecezji rzeszowskiej, prowadzi dni skupienia dla sióstr zakonnych, bierze udział w programach diecezjalnego Radia Via. Wygłosił setki rekolekcji parafialnych i misji świętych w kraju i za granicą (m.in. na Ukrainie, w Australii, Nowej Zelandii, Ameryce).

(JAG, na podstawie: gosprzydowa.pl)

Z kroniki parafialnej...

Rekolekcje w naszej parafii prowadziło wielu duchownych. W marcu 1988 r. głosił je **ks. Ignacy Dec**, obecnie biskup diecezji świdnickiej. Parafian do przeżywania świąt Wielkiej Nocy przygotowywali także **ojcowie redemptoryści**. Pod koniec marca 1996 r. rekolekcje wygłosił **ks. Edward Szajda**. Dodatkowym urozmaicheniem nauk było wystawienie przez Teatr Dramatyczny z Legnicy „Misterium o Męce Chrystusa”. W kolejnych latach nauki rekolekcyjne prowadzili **ks. kanonik Andrzej Oramus** oraz **ks. Piotr Góźdz**. Wierni zawsze bardzo licznie i chętnie uczestniczyli we Mszach św. i spotkaniach z rekolekcjonistami. Każdego z nich wspominają bardzo życzliwie i dziękują za kilkudniowy okres poświęcony ich odnowie duchowej, dokonywanej poprzez modlitwę i konferencje oraz za dar spowiedzi. (KG)

Komentarz do Ewangelii na Niedzielę

Ks. Kacper Radzki

Łk 22,14-23.56

Zwieńczeniem męki Jezusa jest krzyż

Co widzę, patrząc na Krzyż?

znak hańby

symbol poniżenia

śmierć zgotowaną bratu przez brata

- ostatki człowieka, ostatnie tchnienie

bezmiar cierpienia!

O czym myślę, widząc Krzyż?

o męce

upadkach i zmęczeniu

o krwi i koronie cierniowej

- wstydzie, pragnieniu, wyszydzeniu

o bezmiarze bólu!

Co czuję, myśląc o Krzyżu?

milczenie

ciszę i spokój

wielką tajemnicę pokory

- Tak! Właśnie tak!

Wielki Bezmiar Miłości!!!

Głos Apostołów
Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oleśniku, pl. Kamionowy 16

Redakcja:

Paweł Beyga,
Katarzyna Bandura,
ks. Tomasz Filinowicz,
Katarzyna Gancarz,

ks. Janusz Gorczyca, Antoni Markiewicz, ks. Kacper Radzki,
Jolanta Szewczyk, Alina Szuszkiewicz, Piotr Wróbel

Nasz e-mail: 2apostolowie@wp.pl

Plan rekolekcji wielkopostnych

Oława, parafia pw. św. Apostołów Piotra i Pawła,

28-30 marca 2009

Rekolekcjonista o. Roman Bakalarz OP

Niedziela, 28 marca:

Godz. 7.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 8.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 10.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 11.30 - Msza św. z nauką dla dzieci
(choć zasadniczo są dorośli)

Godz. 13.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 16.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 17.15 - Gorzkie Żale z nauką pasyjną

Godz. 18.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 19.15 - Msza św. z nauką ogólną

Poniedziałek, 29 marca:

Godz. 7.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 9.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 10.00 - Msza św. z nauką dla LO

Godz. 17.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 18.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 19.15 - Msza św. z nauką dla
młodzieży pracującej

Wtorek 30 marca:

Godz. 7.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 9.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 10.00 - Msza św. z nauką dla LO

Godz. 17.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 18.00 - Msza św. z nauką ogólną

Godz. 19.15 - Msza św. z nauką dla
młodzieży pracującej

Spowiedź rekolekcyjna:

Od godz. 8.00 do 10.00

Od godz. 15.30 do 19.00

Katarzyna Gancarz

Święty na każdy dzień

Święty Hugolin, biskup

1 kwietnia

Św. Hugon przyszedł na świat w 1053 r. w Chateaurneil d'Iserre w książęcej rodzinie.

Ukończył szkołę katedralną w Walencji, gdzie później został kanonikiem. Pobożność i zalety umysłu zwróciły uwagę arcybiskupa Lyonu, który uczynił go swoim sekretarzem. Następnie na synodzie w Awinionie powierzono mu biskupstwo Grenoble. Jako zarządca przeprowadził w upadającej diecezji głębokie reformy kościelne i gospodarcze, wznosząc m.in. szpitale i mosty. Zdołał także wyjednać dla Grenoble od księżnej Matyldy status „wolnego miasta”.

W 1081 r. św. Hugon rzekł się godności biskupa i wstąpił do

benedyktynów w Cluny, bowiem przez cały okres posługi pasterskiej pragnął podjąć życie zakonne. Jednak papież namówił go do powrotu i nadal pełnił funkcje pasterza diecezji. Dopiero papież Innocenty II dał mu upragnione zwolnienie w roku 1132, gdy Hugon miał 79 lat. Tak więc dopiero po 45 latach rządów Hugon mógł spełnić swoje marzenia. Udał się do kartuzji w Chartreuse, w pobliżu Grenoble,

którą uposażył dla św. Brunona. Nie było mu jednak dane cieszyć się tam długim pobytem. Zmarł na rękach ukochanych mnichów i wśród ich modlitw 1 kwietnia 1132 roku.

Anonimo italiano, 9. Ugo, 1525-1609. National Gallery, Londra

W ikonografii św. Hugon przedstawiany jest w stroju biskupim lub w zakonnym habicie. Atrybutem Świętego jest Dzieciątko Jezus w kielichu, łabędź - symbol doskonałości, mądrości, umiejętności odróżniania spraw istotnych od nieistotnych.

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 16.00 - 18.00
tel. 607 165 534
CZWARTKI w godz. od 17.00 - 19.00
tel. 782 699 008

**Konieczna wcześniejsza rejestracja
telefoniczna!!!**

Kancelaria parafialna

Czynna od poniedziałku do piątku po wieczornej
Mszy św. oraz: w poniedziałki, środy i piątki
w godz. 10.00 - 11.00.

W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

W minionym tygodniu odeszli:

+ Wojciech KAMIŃSKI
Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

**Przypominamy, że w naszej parafii porządek
Mszy Świętych jest następujący:**

w niedziele:
7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15
w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

**W minionym tygodniu przez chrzest
do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:**

Maciej KRZYŻANOWSKI

**W niedzielę, 28 marca o godz. 15.00 odbędzie
adoracja przygotowana przez krąg biblijny.**

Ogłoszenia duszpasterskie na niedzielę, 28 marca 2010 r.

W Wielką Środę, o godz. 20.00 - Droga Krzyżowa
ulicami miasta. Rozpocznie się przy kościele
pw. Miłosierdzia Bożego, przejdzie do kościoła
pw. MB Pocieszenia i zakończy przy kościele
pw. śś. ap. Piotra i Pawła. Prosimy zabrać ze sobą
świece. Na zakończenie Drogi Krzyżowej odbędzie
się uroczyste poświęcenie nowej figury Jezusa na
krzyżu misyjnym przy głównym wejściu do naszej
świątyni, ufundowanego przez Różę Różańcowe,
a następnie rozpocznie się Msza św. dla uczczenia
5. rocznicy śmierci sługi Bożego Jana Pawła II.

Program Triduum Paschalnego:

W Wielki Czwartek i Piątek nabożeństwa
sprawujemy o godz. 17.00 i 19.00.

W Górniku - godz. 18.00.

W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły.
Adoracja Najświętszego Sakramentu w Wielki
Czwartek i Piątek - do godz. 22.00.

Poświęcenie pokarmów w Wielką Sobotę
od godz. 9.00 do 15.00, co pół godziny,

w St. Otoku - godz. 13.30; w Górniku - godz. 14.00.
Liturgia Wigilii Paschalnej w Wielką Sobotę
- o godz. 18.00 i 21.00; w Górniku - godz. 19.00.
Msza w poranek Wielkanocny - o godz. 6.00;
później Msze św. także o godz. 10.00; 11.30;
13.00; 16.00; 18.00; 19.15.

Ofiary na kwiaty do Bożego grobu prosimy składać
na tacę, w kopertach, z zaznaczeniem „Na Boży
grób”.

Baranki domowego wypieku na stół wielkanocny
są do nabycia w biurze parafialnym. Są też
paschaliki wielkanocne, przygotowane przez
Caritas Polska.

Parafialny baranek na stół wielkanocny

